ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Δ. Μ.

Τὴν διακρίνει ἀριστοκρατικότης ἐμφανίσεως, ὁμιλίας, συμπεριφορᾶς. Ἐκ πρώτης ὄψεως γλυκειά, συμπαθητική, χαριτωμένη φυσιογνωμία, ἡ ὁποία πλαισιώνεται ἀπὸ πολύτιμες χρυσαφένιες ἀναλαμπὲς ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἡ τουαλέττες της πάντοτε ἐξαιρετικοῦ Παριζιάνικου γούστου. Ὁσάκις βρίσκεται σὲ κοσμικὸν περιβάλλον, εἶνε ἄρκετὰ εὔθυμη, γελαστή, εὐχάριστη. Τύπος ἐξαιρετικῆς νοικοκυρᾶς, ἡ ὁποία καίτοι δίδει τὴν ἐντύπωσι μαθητρίας, ἐν τούτοις εἶνε μητέρα χαριτωμένων παιδιῶν. Λίαν φανερὸν μειονέκτημα συμπτισμὸς ἀπεριόριστος, ὅστις συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐλαττώνη τὴν ἔκφρασι τῆς φυσιογνωμίας της, νὰ ἐλαττόνη τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ προκαλεῖ ἡ παρουσία της καὶ προδίδει παγερότητα —ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν ἔκφρασι τῆς ὀμορφιᾶς της— εἰς τὸ ὕψος της.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν χορευτικὴ μαστίχα παρὰ τῇ Δι Μαρίνου, ἡ ὁποία ἦτο ὑπέρ ποτε ὡραία μὲ τουαλέττα λευκὴν κομψοτάτην.

— Ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἐμφανίσεις ἡ κ. Καρέλλη μὲ τουαλέττα πολὺ «σίκ», ἡ δὶς Ἰρὲν Μακκᾶ μὲ ρὸζ τουαλέττα, ἡ δὶς Χαρ. Ποσειδῶνος μὲ ἄσπρη, ἡ δὶς Ἀλεξ. Μακκᾶ μὲ κίτρινη τουαλέττα ποὺ ταίριαζε στὸ μπροΐντζινο χρῶμα τῆς μελαχροινάδας της, ἡ δὶς Δόζια Καραϊσκάκη μὲ ἐμπριμὲ τουαλέττα, ἡ δὶς ντὲ Πονσὸν μὲ μπλέ.

— Αἱ εἰς τὸ Τέννις καθημεριναὶ συναθροίσεις συγκεντρώνουν τακτικὰ τὸν ἐκλεκτότερον καὶ ὡραιότερον κόσμον.

— Προχθὲς διεκρίναμεν μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων τὰς δας Ἀλ. Θεοχάρη, χαριτωμένην μὲ πράσινο ἀνοικτὸ φόρεμα, τὰς δύο ὰας Χρηστίναν καὶ Λίζαν Ἀνδριτσάκη, μὲ ἄσπρες ἁπλούστατες τουαλέττες ἔξωμες, ἢ μιὰ μπλὲ καὶ ἡ ἄλλη κόκκινο κατέλλο, τὴν κ. Ι. Σκαραμαγκᾶ, τὴν σαμπὼν τοῦ τέννις μὲ ἐμπριμὲ «σίκ» τουαλέττα, τὴν συμπαθεστάτην δα Χατζηαργύρη μὲ μπλὲ ἐμπριμὲ τουαλέττα, τὴν δα Λυκουρέζου μὲ βὲρ-ντὼ φόρεμα, τὴν ἐκ Σύρου ὅπου παραθηρίζει διὰ μίαν ἡμέραν παρεπιδημοῦσαν ἐδῶ κ. Καίτην Λαδοπούλου μὲ ἀσπρόμαυρη πολὺ ἐλεγκάντικη τουαλέττα καὶ ματοῦρ μπολερὸ καὶ καπέλλο.

— Μεταξὺ τῶν μπριτσιστριῶν διακρίνομεν τὰς Κας Στ. Φωτιάδη, Λ. Τσικαλᾶ, Τριανταφυλλάκου, Κατσικογιάννη, Παπαγεωργακοπούλου —τὸ γένος Βοζίκη— πολὺ εὔμορφη μὲ μπλὲ μαρὲν ἐμπριμέ, τοὺς κ.κ. Κατσικογιάννην, Ἀντ. Πάλλην, Κ. Ἡλιάσκον, Τοῦρκ, Γ. Μακκᾶν, κλπ.

— Τακτικαὶ μπριτζιστικαὶ συγκεντρώσεις εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ κ. Τοῦρκ, Προξένου τῆς Γαλλίας.

— Προχθὲς διεκρίναμεν τὰς Κας Καρλινὺ —τοῦ Ναυτικοῦ Ἀκολούθου τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας— Σοφ. Καμάρα, Κατσικογιάννη, κ. καὶ κ. Κ. Μεταξᾶ, Λ. Τσικαλᾶ, Περόγλου, Κατσικογιάννη, κλπ.

— Στὸ «Σέσιλ» κάθε Πέμπτη συντροφιὲς ἀπὸ τὶς γνωστότερες κοσμικὲς κυρίες καὶ δεσποινίδες. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην στὴν αἴθουσα τοῦ χοροῦ ἐθαυμάσθησαν δύο ὡραιότατες Ἀλεξανδρινές, ἡ κ. Burch —τὸ γένος Παναγοπούλου— μὲ ὡραία λευκὴ τουαλέττα, ἡ δὶς Μαίρη Παναγοπούλου μὲ τουαλέττα ἀπὸ κρὲπ ζωρζέττ, μπλὲ—τορκουάζ, ἡ δὶς Λίλια Δ. Σκαναβῆ μὲ τουαλέττα ἀπὸ καφὲ—βυσσινιὰ δαντέλλα, κ. Μ. Μακκᾶ μὲ ἐμπριμὲ μπλέ, κ. Κυριαζῆ μὲ τουαλέττα ἄσπρη.

— Τύπος ἀξιοθαύμαστης εὐμορφιᾶς ἡ δὶς Πάρι Σωσσίδη, ἐξ Ἀλεξανδρείας.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν χορευτικὴ βραδυὰ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γ. Ρωσσέτη. Ἡ οἰκοδέσποινα κομψοτάτη μὲ τουαλέττα ἀπὸ δαντέλλα μπὲζ καὶ ρόζ.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ ἐξωφύλλου παριστάνει τὸν γενναῖο Ὑδραῖο θαλασσομάχο Βοϊδούρη. Ἴδε σχετικὴν σελίδα.

ΑΛΗΘΙΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΔΩΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΧΙΟΝΙ!

Στὶς 28 τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1854, ὁ Ἰβὰν Ἰβάνοβιτς φόρτωσε πρωὶ—πρωὶ μερικὰ τήλινα ἀγγεῖα στ' ἀμάξι του καὶ πῆγε νὰ τὰ πουλήση στὴν πλησιέστερη πόλι.

Ὁ καιρὸς ἦταν καλὸς κι' ἔφτασε στὸ τέρμα τοῦ ταξειδιοῦ του, χωρὶς νὰ τοῦ τύχη κανένα δυσάρεστο στὸ δρόμο. Τὸ ἀπόγευμα ὅμως ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὴν πόλι γιὰ νὰ γυρίση πίσω στὸ χωριό, ἄρχισε νὰ πέφτη χιόνι καὶ νὰ φυσᾶη ἕνας δυνατὸς ἀέρας, ποὺ στὴ ρωσσικὴ γλῶσσα λέγεται «μέτελ», δηλαδὴ σεφωτής».

Ὁ Ἰβάν, μπρὸς σ' αὐτὸ τὸ κακό, ἀναγκάστηκε νὰ προχωρῆ πιὸ ἀργά, μὰ ἐπειδὴ τὸ χιόνι εἶχε σκεπάσει τὰ κλαδιὰ τῶν ἐλατιῶν, ποὺ τοῦ χρησίμευαν γιὰ σημάδια, ἔχασε τὸ δρόμο καὶ ἀποπλανήθηκε.

Κατέβηκε λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἀμάξι του καὶ, σέρνοντας τ' ἄλογό του ἀπὸ τὸ χαλινάρι, ἄρχισε νὰ προχωρᾶη ἐμπρός μὲ προσοχή. Μ' ὅλη του ὅμως τὴν προσοχή, βυθίστηκε ἕξαφνα μέσα σ' ἕνα λάκκο γεμᾶτο χιόνι, μαζὶ μὲ τὸ ζῶο καὶ τ' ἀμάξι του!

Μὴ μπορώντας πειὰ νὰ κάνη ἄλλοιῶς, ὁ Ἰβὰν Ἰβάνοβιτς ἀνέβηκε πάνω στὸ ἀμάξι του καὶ πλάγιασε μέσα σ' αὐτό, γιὰ νὰ περάση τὴ νύχτα του.

Πρὶν ξαπλωθῆ, ἔβγαλε τὰ παπούτσια του καὶ τὸ καπέλλο του καὶ τὰ βάλε γιὰ προσκέφαλο καὶ ὕστερα σκεπάστηκε καλὰ μὲ τὸ «καφτάνι» του. Παρ' ὅλο δὲ τὸ κρύο, κοιμήθηκε καὶ πέρασε ἔτσι ὅλη τὴ νύχτα.

Ὅταν ξημέρωσε ὅμως κι' ἄνοιξε τὰ μάτια του, εἶδε πὼς ἦταν σκεπασμένος γιὰ καλὰ ἀπὸ τὸ χιόνι.

Ἀπελπίστηκε λοιπὸν γιὰ τὴ σωτηρία του, ἔκαμε τὴν προσευχή του, θυμήθηκε τοὺς γονεῖς του καὶ τ' ἀδέρφια του καὶ περίμενε ἀτάραχος τὸ μοιραῖο....

Ὁ πατέρας τοῦ Ἰβὰν Ἰβάνοβιτς, ἀνήσυχος γιὰ τὴν ἀργοπορία τοῦ γιοῦ του, βγῆκε τὴν ἡμέρα αὐτὴ νὰ τὸν ἀναζητήση, ἀλλὰ τὸ χιονὶ ἦταν πολὺ πυκνὸ κι' ἀναγκάστηκε νὰ γυρίση στὸ σπίτι του, βέβαιος γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ γιοῦ του κι' ἀπαρηγόρητος γιὰ τὸ ἀνεπάντεχο κακὸ ποὺ τὸν βρῆκε.

Τέλος, ὕστερα ἀπὸ δώδεκα ἡμέρες, στὶς 9 Δεκεμβρίου, ὅταν ὁ καιρὸς καλυτέρευε, κάποιος χωρικὸς τῶν περιχώρων βγῆκε γιὰ κυνήγι. Ἐνῶ περνοῦσε ἀπ' τὴν ἄκρη ἑνὸς λάκκου, ποὺ ταν γεμᾶτος ἀπὸ χιόνι, εἶδε τὸ σκύλο του νὰ σταματᾶη καὶ νὰ γαυγίζη θλιβερά.

Πλησίασε τότε καὶ εἶδε μέσα στὸ λάκκο ἕνα ψόφιο ἄλογο. Τὸ κεφάλι του ἦταν φαγωμένο ἀπὸ τοὺς λύκους καὶ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα τον χωμένο μέσα στὸ πυκνὸ χιόνι. Ὁ κυνηγὸς τότε, μαντεύοντας τὴν ἀλήθεια, ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήση τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἰβάν, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξαφάνισις ἦταν γνωστὴ πειὰ σ' ὅλη τὴν περιφέρεια.

Οἱ χωρικοὶ ἔτρεξαν ἀμέσως πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐφωδιασμένοι μὲ τσαπιὰ καὶ φτυάρια, κι' ἄρχισαν νὰ σκάβουν καὶ νὰ πετοῦν τὸ χιόνι μακρυά. Ἔτσι βρῆκαν σιγὰ—σιγὰ καὶ τ' ἀμάξι τοῦ Ἰβὰν καὶ, βέβαιοι πειὰ πὼς ἐκεῖ μέσα θὰταν θαμμένος καὶ ὁ Ἰβὰν ὁ ἴδιος, διπλασίασαν τὶς προσπάθειές των.

Καθὼς λοιπὸν ἔσκαβαν, αἰσθάνθηκαν ἔξαφνα νὰρχεται ἀπὸ κάτω μιὰ θερμὴ πνοή. Τότε ἕνας χωρικὸς ἔδωσε ἕνα γερὸ χτύπημα στὸ χιόνι, κι' ἀμέσως μιὰ μεγάλη τρύπα πρόβαλε ἐμπρός τους. Μέσα σ' αὐτὴ ἦταν ξαπλωμένος, ἀκίνητος, ἕνας ἄνθρωπος. Ὁ Ἰβὰν Ἰβάνοβιτς

Πλησίασαν τοτε στὴν τρύπα καὶ φώναξαν δυνατὰ τὸ ὄνομά του. Ὁ Ἰβὰν κινήθηκε ἐλαφρὰ καὶ τοὺς ἀπάντησε μ' ἀδύνατη φωνὴ πὼς ἔζοῦσε ἀκόμη.

Ὅταν σὲ λίγο τὸν ἐτράβηξαν ἔξω ἀπὸ τὴ χιονότρυπά του, μὲ μεγάλες προφυλάξεις, τὸ πρόσωπό του ἦταν πελιδνὸ καὶ ἀπ' τὰ μουσκεμμένα του ροῦχα ἔβγαινε πυκνὸς ἀτμός.

Τὸν κουβάλησαν ἀμέσως σπίτι του, τοῦ ἄλλαξαν τὰ ροῦχα καὶ τοῦ δώσανε νὰ φάη. Ὅταν συνῆλθε κάτωθ ὁ Ἰβὰν καὶ τοῦ εἶπαν πὼς εἶχε δώδεκα μέρες κάτω ἀπ' τὸ χιόνι, τοῦ φάνηκε τόσο τρομερό, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψη.

Ἀκολούθως τοὺς διηγήθηκε, ὅτι μέσα στὸ διαρκὲς σκοτάδι, ὅπου βρισκόταν, εἶχε χάσει τὴ συναίσθησι τοῦ χρόνου καὶ τὶς περισσότερες ὧρες, βαρυμένος ἀπὸ μιὰ ἀκατανίκητη νύστα, κοιμόταν, κοιμόταν διαρκῶς.

Ὅταν ξυπνοῦσε, προσευχόταν καὶ δροσιζόταν, τρώγοντας λίγο χιόνι. Ἂν καὶ δὲν εἶχε ἄλλο σκέπασμα ἀπὸ τὸ «καφτάνι» του, ἐν τούτοις δὲν ἐκρύωνε καὶ πολύ. Ἐν γένει αἰσθανόταν μιὰ διάθεσι γιὰ ὕπνο καὶ τὸ μόνο ποὺ τὸν ἐβασάνιζε ἐκεῖ μέσα ἦταν ἡ δίψα...

Ι. ΠΟΓΟΣΚΥ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

Ἐπιστολὲς ποιητικές, ἐπιστολὲς ἐξομνητικές, ἐπιστολὲς.... φλογερές, ἐπιστολὲς ἐρωτικές.... ἐπιστολὲς πεῖες καὶ ἔμμετρες, προτάσεις γάμου, κ.τ.λ. κ.τ.λ.